

گروه‌های تجزیه‌طلب در اقلیم چه می‌کنند؟



یاندژ جیمینی خبرنگار گروه اقتصاد

نامشسان هر بار با یک بحران دوباره بر سر زبان‌ها می افتد؛ یکبار در میانه جنگ، یکبار پس از حمله به مرزها و بی‌سار دیگر با حمایت قدرت‌های خارجی. اما پشت این هیاهوی رسانه‌ای، واقعیت چیز دیگری است. اگر همه نیروهای گروهک‌های تروریست کردی مخالف ایران و ساکن اقلیم کردستان عراق را کنار هم جمع کنیم، جمعیتشان حتی به یک‌دهم ظرفیت ورزشگاه آزادی هم نمی‌رسد.
باین حال، همین چند هزار نفر بیش از چهار دهه است که از کوهستان‌های اقلیم کردستان عراق، دشمنی با ایران را ادامه داده‌اند؛ دشمنی‌ای که از سال‌های جنگ تحمیلی آغاز شد و با وجود تغییر دولت‌ها، تحولات منطقه و توافق‌های امنیتی، هیچ‌گاه متوقف نشد. این گروهک‌ها ادعای خود را دفاع از آزادی، برابری و حقوق کردها بیان می‌کنند، اما روایت اعضای جدانشده از اردوگاه‌هایشان، تصویر دیگری را به نمایش می‌گذارد؛ روایت‌هایی از کار اجباری، بیگاری، فسادهای تشکیلاتی و محدودیت برای خروج از سازمان. در سوی دیگر، گزارش‌های امنیتی و پژوهشی نیز از شبکه‌ای از درآمد‌های غیررسمی سخن می‌گویند؛ از قاچاق کالا و مشروبات الکلی تا اخاذی از مسیرهای مرزی، همکاری با شبکه‌های قاچاق انسان و دریافت کمک‌های خارجی.

برآوردها نشان می‌دهد مجموع نیروهای این گروهک‌های تروریستی بین ۴ تا ۸ هزار نفر است و بسیاری از منابع، رقم نزدیک به ۴ هزار نفر را محتمل‌تر می‌دانند. باوجوداین تعداد محدود، آن‌ها بارها تلاش کرده‌اند در بزنگاه‌های امنیتی نقش‌آفرینی کنند. از حوادث دی‌ماه ۱۴۰۴ تا جنگ ۱۲ روزه و ۴۰ روزه آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه ایران، نام این گروهک‌ها بار دیگر مطرح شد؛ دوره‌ای که به گفته برخی منابع، برای انجام عملیات در داخل ایران روی آن‌ها حساب ویژه‌ای باز شده بود. هر چند گزارش‌ها می‌گویند این گروهک‌های تروریستی در حوادث دی‌ماه ۱۴۰۴ نقش داشته‌اند، اما در جنگ ۱۲ و ۴۰ روزه با ورود پر قدرت نیروهای مسلح ایران، این تروریست‌ها نتوانستند وعده‌ای که به پیمکانکاران خارجی داده بودند را به سرانجام برسانند. موضوعی که اظهارنظر جنابلی دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا در باره ارسال تسلیحات برای آن‌ها مهر تأیید بر آن بود. حالا این گروهک‌ها در شرایطی قرار دارند که نه از نظر تعداد نیروی انسانی قدرتی تعیین‌کننده محسوب می‌شوند و نه مانند گذشته از حاشیه امن برخوردارند.
باین حال، هنوز هم می‌کشند با اتکا به جنگ روایت‌ها، شبکه‌های اجتماعی و حمایت‌های بیرونی و با برخی اقدامات تروریستی و کور، خود را بزرگ‌تر از آنچه هستند نشان دهند؛ نبردی که شاید امروز بیش از کوهستان‌های قنبدیل، در صفحه تلفن‌های همراه و شبکه‌های اجتماعی جریان دارد.

تروریست‌های اردوگاهی

گروهک‌های تروریست مسلح کردی مخالف جمهوری اسلامی ایران، شامل تروریست‌های حزب دموکرات کردستان ایران (PKDK)، کومله (شاخه‌های مختلف)، حزب آزادی کردستان (PAK)، پژاک (PJAK) و چند گروه کوچک‌تر، عمدتاً در اقلیم کردستان عراق مستقر هستند. برآوردهای مراکز پژوهشی و امنیتی، مجموع نیروهای این گروه‌ها را حدود ۴ تا ۸ هزار نفر تخمین می‌زند؛ رقمی که در مقایسه با جمعیت چندمیلیونی اقلیم کردستان عراق و حتی نیروهای پیشمرگه این اقلیم، سهم بسیار محدودی به شمار می‌رود. حتی اگر بیشترین برآوردها را ملاک قرار دهیم، جمعیت این گروه‌ها به اندازه تماشاگران یک ورزشگاه فوتبال هم نیست و عملاً این تعداد عضو تنها یک‌دهم ظرفیت ورزشگاه آزادی می‌شود. عمده تحلیلگران می‌گویند تعداد این تروریست‌ها نباید بیش از ۴ هزار نفر باشد، آن هم نه یک جمعیت متمرکز، بلکه یک جمعیت پراکنده و سیال.

همچنین این گروه‌ها عمدتاً در اردوگاه‌ها و پایگاه‌هایی در مناطق مختلف اقلیم مستقر هستند، اما بخش قابل‌توجهی از اعضا و خانواده‌هایشان سال‌هاست در شهرها و روستاهای اقلیم در کنار مردم عادی زندگی می‌کنند و دفاتر سیاسی، رسانه‌ای و تشکیلاتی خود را نیز در همین مناطق اداره می‌کنند. به همین دلیل، اگر چه نام این احزاب تروریست در تحولات امنیتی منطقه بارها مطرح می‌شود، اما از نظر تعداد نیرو و گستره حضور، گروهک‌هایی محدود محسوب می‌شوند و برآوردهای موجود نیز از چند هزار نیرو فراتر نمی‌رود. پس از توافق امنیتی ایران و عراق در سال ۲۰۲۳، دولت عراق و حکومت اقلیم کردستان بخشی از این گروهک‌ها را از نوار مرزی به دورتر منتقل و فعالیت نظامی آن‌ها در نزدیکی مرز ایران را محدود کردند، هرچند ساختار تشکیلاتی و حضور سیاسی آن‌ها در اقلیم همچنان ادامه دارد.

سلاطین توپیترو و فیس‌بوک

پژوهش‌های انجام‌شده نشان می‌دهد نبرد ایسن گروهک‌ها فقط در کوهستان‌های مرزی جریان ندارد و بخش مهمی از آن به شبکه‌های اجتماعی منتقل شده است. در یکی از این پژوهش‌ها آمده است که پژاک و PKK با استفاده از کانال‌های تلگرام، شبکه X (توییتر سابق)، یوتیوب و رسانه‌های وابسته، تلاش می‌کنند نوجوانان و جوانان، به‌ویژه ساکنان مناطق مرزی و کم‌برخوردار را جذب کنند. نویسندگان این گزارش معتقدند این گروهک‌ها با تولید محتوایی که مفاهیمی مانند «قهرمانی»، «شهادت»، «آزادی» و «هویت کردی» را برجسته می‌کنند، از احساس محرومیت، بیکاری و نارضایتی اجتماعی برای عضوگیری بهره می‌برند. به گفته این پژوهش، کاربران پس از ورود به این شبکه‌ها

مدیر مسئول:

محمد امین ایمانجانی

قائم‌مقام مدیرمسئول:

مسعود فروغی

سرردبیر:

محمد زعیم‌زاده

تلفن و فکس:

۰۲۱)۶۲۹۹۹۴۹۵

کدپستی:

۱۱۳۵۳۳۸۱۶

چاپ:

چاپخانه دانشگاه آزاد اسلامی

نشانی:

خیابان حافظ، پایین‌تر از جمهوری

رویه‌روی ساختمان بورس

ساختمان فرهیختگان، طبقه سوم



به کانال‌های اختصاصی هدایت می‌شوند؛ کانال‌هایی که

روزانه حجم زیادی از محتوای تبلیغاتی منتشر می‌کنند، تصاویر و روایت اعضای کشته‌شده را بازنشر می‌دهند و مخاطبان را به ارتباط مستقیم جذب نیرو تشویق می‌کنند. گزارش همچنین بسیاری از نیروهای جذب‌شده پس از انتقال به پایگاه‌های این گروهک‌ها، دوره‌ای آموزش نظامی و ایدئولوژیک را در اردوگاه‌های مستقر در کوهستان قنبدیل می‌گذرانند و به دلیل فشارهای تشکیلاتی و نگرانی از پیامدهای بازگشت، خروج از این چرخه برای بسیاری از آن‌ها دشوار می‌شود. آنچه امروز بیش از هر چیز به چشم می‌آید، لزوم تأوان نظامی این گروهک‌ها نیست؛ بلکه قدرت آن‌ها در میدان رسانه است. باوجوداینکه مجموع نیروهای این احزاب تنها چند هزار نفر برآورد می‌شود، حضور آن‌ها در شبکه‌های اجتماعی، رسانه‌های ماهواره‌ای و فضای مجازی بسیار پررنگ‌تر از اندازه واقعی‌شان است. بسیاری از تحلیلگران معتقدند این گروهک‌ها تلاش می‌کنند با برجسته‌سازی نقش خود در تحولات ایران، تصویری از یک بازیگر تأثیرگذار و تعیین‌کننده ارائه دهند. هدف از این روایت‌سازی، تنها جذب نیرو نیست؛ بلکه جلب‌توجه دولت‌ها، نهادهای خارجی و حامیان بالقوه نیز است. در چنین شرایطی، هرچه این گروهک‌ها بزرگ‌تر و اثرگذارتر دیده شوند، احتمال برخورداری از حمایت‌های سیاسی، رسانه‌ای و حتی مالی نیز افزایش می‌یابد. به همین دلیل، به باور این تحلیلگران، نبرد اصلی این گروهک‌ها امروز بیش از آنکه در ارتفاعات قنبدیل و مرزهای ایران و عراق جریان داشته باشد، پشت‌دوربین‌ها، لپ‌تاپ‌ها و تلفن‌های همراه و در میدان جنگ روایت‌ها دنبال می‌شود.

یک مقام ارشد دیپلماتیک ایران در اقلیم کردستان عراق پیش‌ازاین گفته بود برخی گروهک‌های مسلح کردی برای جذب نیرو، از نیاز اقتصادی ایرانیان جویای کار سوءاستفاده می‌کنند. به گفته او، این گروهک‌ها با وعده دریافت رایگان مجوز اقامت یک‌ساله در اقلیم کردستان، فرصت‌های شغلی و حتی امکان مهاجرت به اروپا، افسرد را به همکاری ترغیب می‌کنند. این مقام ایرانی ادعا می‌کند پس از دریافت اقامت، افراد به‌عنوان هوادار یا عضو گروه معرفی نشده، از آن‌ها با لباس نظامی عکس و فیلم تهیه می‌شود و سپس با تهدید، فشار روانی و این ادعا که در صورت بازگشت به ایران با مجازات روبه‌رو خواهند شد، امکان خروج از تشکیلات از آن‌ها سلب می‌شود. وی همچنین مدعی است این گروهک‌ها از طریق کانال‌های کاریابی در فضای مجازی، به‌ویژه در اربیل، نیروهای جدید را شناسایی و جذب می‌کنند و حتی با وعده اشتغال، اقامت و مهاجرت، نوجوانان و جوانان را هدف قرار می‌دهند. در مجموع این گروهک‌ها در مقابل قدرت دفاعی و نظامی ایران عددی محسوب نمی‌شود؛ اما هم‌زمان نیز به واسطه اقدامات تروریستی که بعضاً مرتکب می‌شوند، نباید آن‌ها را دست‌کم گرفت.

زندگی سگی؛ از قاچاق انسان تا اسلحه

بررسی گزارش‌های پژوهشی، امنیتی و رسانه‌ای نشان می‌دهد منابع مالی این گروهک‌ها ترکیبی از درآمد‌های رسمی، کمک‌های هواداران و اسپانسرهای خارجی و در بسیاری موارد، فعالیت‌های غیرقانونی است. باین حال، درباره همه این گروهک‌ها نمی‌توان با قطعیت یک الگوی واحد ارائه کرد. یکی از موضوعات پرتکرار قاچاق منابع تسلیحاتی گروهک‌های مسلح کردی و حمایت خارجی از آنهاست. تنها در یک مورد رسمی در سال ۱۳۹۵، سردار یحیی رحیم صفوی، فرمانده پیشین سپاه پاسداران، در گفت‌وگویی با خبرگزاری تسنیم اعلام کرد که از طریق کنسولگری یکی از کشورهای عربی در اربیل، سلاح در اختیار گروهک‌های مسلح کردی

مخالف ایران قرار می‌گیرد. این اظهارات با واکنش مقام‌های اقلیم کردستان عراق و حزب تروریست دموکرات کردستان ایران (PKDK) روبه‌رو شد و آن‌ها هرگونه دریافت پول و سلاح از کشورهای عربی را رد کردند. در همان مقطع، سخنگوی وقت سپاه پاسداران نیز با تأکید بر روابط نزدیک ایران و اقلیم کردستان، از تأیید این موضوع خودداری کرد؛ از همین رو، مسئله حمایت تسلیحاتی خارجی از این گروهک‌ها همچنان یکی از محورهای مهم فعالیت این تروریست‌های اجاره‌ای است.

در کنار کمک‌های مالی و حمایت‌های سیاسی، یکی دیگر از موضوعاتی که همواره درباره منابع درآمدی گروهک‌های مسلح کردی مطرح بوده، نقش آن‌ها در اقتصاد غیررسمی مناطق مرزی است. طی سال‌های گذشته، گزارش‌های منتشرشده از سوی برخی نهادهای امنیتی، رسانه‌ها و مراکز پژوهشی، از فعالیت‌هایی مانند دریافت عوارض از مسیرهای تردد مرزی، اخاذی از شبکه‌های قاچاق، مشارکت در قاچاق کالا، سوخت، مشروبات الکلی و در برخی موارد همکاری با شبکه‌های قاچاق انسان نام برده‌اند. به گفته برخی کارشناسان، جغرافیای کوهستانی و دشوارگذر مرزهای ایران، عراق و ترکیه، در کنار ضعف نظارت در برخی مناطق اقلیم کردستان، زمینه شکل‌گیری اقتصاد زیرزمینی گسترده‌ای را فراهم کرده که گروهک‌های مسلح نیز از آن بی‌نصیب نمانده‌اند. جابه‌جایی و انتقال سلاح به ایران یکی دیگر از اقدامات مخرب این گروهک‌های تروریستی است که در دی‌ماه سال ۱۴۰۴ گزارش‌های زیادی دراین خصوص منتشر شد و حتی دولت‌های آمریکا و اسرائیل نیز به آن اذعان کردند.

از زورگیری تا گردنه‌گیری

بر اساس این گزارش‌ها، برخی از این گروهک‌ها با ایجاد ایست‌های غیررسمی یا اعمال نفوذ در مسیرهای تردد، از قاچاقچیان و حاملان بار مبالغی را به‌عنوان حق عبور دریافت می‌کنند و در مواردی نیز با تأمین امنیت مسیرها یا ارائه خدمات لجستیکی، از شبکه‌های قاچاق درآمد کسب می‌کنند. همچنین در برخی گزارش‌ها از ارتباط بخشی از این گروهک‌ها با شبکه‌های انتقال غیرقانونی مهاجران و جابه‌جایی افراد در نوار مرزی نیز سخن گفته شده است. باین حال، میزان مشارکت هر گروهک در این فعالیت‌ها و گستره این درآمد‌ها به‌طور مستقل قابل راستی‌آزمایی نیست. با وجود اختلاف روایت‌ها، اغلب پژوهشگران امنیتی معتقدند گروهک‌های مسلح که در مناطق مرزی فعالیت می‌کنند، برای تأمین هزینه‌های خود علاوه بر کمک‌های خارجی به ظرفیت‌های اقتصاد غیررسمی و بازارهای زیرزمینی مرزی متکی‌اند؛ اقتصادی که سال‌هاست در امتداد مرزهای ایران، عراق و ترکیه جریان دارد و بازیگران متعددی از شبکه‌های قاچاق گرفته تا گروهک‌های مسلح، در آن نقش‌آفرینی می‌کنند.

از کمک خارجی تا برده‌داری در اردوگاه‌ها

یکی از مهم‌ترین منابع درآمدی احزاب تروریستی مانند حزب دموکرات کردستان ایران (PKDK) و کومله، کمک‌های مالی هواداران آن‌ها در اروپا، آمریکای شمالی و استرالیاست. این کمک‌ها معمولاً از طریق حق عضویت، اعانه‌های مردمی، برگزاری مراسم، فروش شریات و کمپین‌های جمع‌آوری کمک مالی تأمین می‌شود. در گزارش سالانه Europol TE-SAT نیز درباره PKK آمده است که این گروه در اروپا از طریق حق عضویت، کمک‌های دولطلبانه، کمپین‌های جمع‌آوری اعانه و رویدادهای مختلف منابع مالی قابل‌توجهی جذب می‌کند. البته درباره احزاب ایرانی مانند PKDK و کومله، اطلاعات مالی بسیار محدودتر و شفافیت کمتری وجود دارد.

برخی منابع به درآمدزایی از طریق کارگری اعضای این گروهک‌های

تروریستی اشاره دارند. «آکو» (نام مستعار)، یکی از اعضای سابق پژاک در گفت‌وگو با رسانه دیده‌بان حقوق بشر کردستان ایران تصویری متفاوت از زندگی در اردوگاه‌های این گروه ارائه می‌دهد که می‌تواند مهر تأییدی بر این موضوع باشد. او می‌گوید برخلاف تصویری که از یک نیروی چریکی وجود دارد، بخش عمده روز اعضا نه صرف عملیات نظامی، بلکه صرف کارهای طاقت‌فرسای بدی می‌شد. به گفته او، نیروهای تازه‌وارد ساعت‌های طولانی به خفر سنگر، کندن کوه، جابه‌جایی تجهیزات، نگهداری و انجام کارهای عمرانی مشغول بودند و وعده‌هایی مانند اعزام به اروپا یا فعالیت سیاسی، خیلی زود جای خود را به بیل، کلنگ و کار سخت می‌داد. این عضو سابق مدعی است اعضا عملاً به نیروی کار اردوگاه‌ها تبدیل می‌شدند و کوچک‌ترین اعتراض به این شرایط نیز با فشار روانی، تهدید و محدودیت همراه بود. «پرسیا فیضیه» عضو سابق حزب دموکرات کردستان ایران (PKDK) می‌گوید این حزب پس از جذب نیرو، مسئولیت چندانی در قبال معیشت و آینده اعضای خود بر عهده نمی‌گرفت. به گفته او، حتی پس از ازدواج نیز هیچ‌گونه حمایت مالی یا امکاناتی برای آغاز زندگی مشترک از سوی تشکیلات ارائه نمی‌شد و اعضا برای تأمین هزینه‌های زندگی ناچار بودند به خانواده‌های خود متکی باشند. فیضیه می‌گوید او و همسرش بدون هیچ پشتوانه مالی یا برنامه‌ای برای بازگشت به زندگی عادی، اردوگاه را ترک کردند و حدود یک ماه در سلیمانیه سرگردان بودند. او می‌گوید در نهایت به دلیل ناتوانی در تأمین هزینه‌های زندگی، ناچار شد با خانواده خود تماس بگیرد تا به ایران بازگردد.

گرگ‌هایی که سر ترامپ هم کلاه گذاشتند

دونالد ترامپ طی هفته‌های اخیر و در میانه جنگ ۴۰ روزه علیه ایران چندین بار مدعی شد که آمریکا قصد داشته از طریق گروهک‌های مسلح کرد مسکن اقلیم کردستان، برای معتزتی‌ها داخل ایران سلاح ارسال کند؛ اما به گفته او، این طرح به نتیجه نرسیده است. ترامپ حتی ادعا کرد افرادی که مسئول انتقال این تسلیحات بودند، سلاح‌ها را برای خود نگه داشته‌اند. بی‌بی‌سی در گزارشی به بررسی این ادعا پرداخت. این رسانه به نقل از نوار جیمز جفری، سفیر پیشین آمریکا در عراق و ترکیه و نماینده ویژه سابق دولت ترامپ در انتقال ضد داعش، نوشت که احتمالاً چنین سناریویی در مقطعی در دولت آمریکا مطرح شده، اما- به گفته او، هرگز به مرحله اجرای امنیتی نرسیده است.

باین حال، بی‌بی‌سی به نقل از منابعی در میان احزاب مسلح کرد که نخواستند نامشان فاش شود، گزارش داد که هم‌زمان با افزایش احتمال حمله آمریکا و اسرائیل به ایران، تحرک این گروهک‌ها نیز بیشتر شده بود. به ادعای این منابع، قرار بود نیروهای این احزاب حداکثر ۷۲ ساعت پس از آغاز جنگ وارد خاک ایران شوند. آن‌ها همچنین گفتند کمک‌های مالی دریافت کرده بودند و قرار بود آمریکا تسلیحات و مهمات در اختیارشان قرار دهد، هرچند گروهک پژاک به دلیل حساسیت‌های ترکیه در این طرح حضور نداشت. شبکه CNN پیش‌تر گزارش داده بود که سازمان اطلاعات مرکزی آمریکا (CIA) گزینه‌هایی برای حمایت از گروهک‌های کرد ساکن اقلیم کردستان عراق را بررسی کرده بود. برخی تحلیلگران می‌گویند این گروهک‌ها کمک مالی یا تسلیحاتی را از دولت آمریکا دریافت کرده‌اند؛ اما زمانی که با تهدید مستقیم نیروهای مسلح ایران روبه‌رو شده و حتی از احتمال ورود ترکیه برای کمک به ایران برای مقابله با این تروریست‌ها اطلاع پیدا کرده‌اند، ترامپ را دور زده‌اند. به گفته تحلیلگران، یکی از ترغندهای این گروهک‌های تروریستی بزرگ‌نمایی تعداد و ظرفیت‌های نظامی خود در تعامل با ترامپ بوده است.

آگهی تغییرات شرکت سهامی خاص پویان رادان آریا وطن به شناسه ملی ۱۴۰۱۴۳۲۴۳۷۸ و به‌شماره ثبت ۴۹۰۸۳ به استناد صورت‌جلسه مجمع عمومی عادی به‌طور فوق‌العاده مورخ ۱۴۰۵/۰۳/۲۵ تصصیمات ذیل اتخاذشد؛ خانم فریا رجانی اسفندآباد به‌شماره ملی ۵۰۳۹۸۸۳۹۶ و آقای علی آقاجرانی به‌شماره ملی ۵۰۳۹۸۲۳۴۶ و آقای امیرحسین امیدواری به‌شماره ملی ۵۰۶۹۹۲۱۰۸۳ که برای مدت دو سال به سمت اعضای هیئت‌مدیره انتخاب گردیدند. آقای بهادر شمس اسفندآبادی به شماره ملی ۴۴۲۰۱۰۵۲۲۴ به سمت بازرس اصلی و آقای محمد جواد نیکبخت‌مالواجردی به شماره ملی ۰۰۲۱۴۱۵۴۸۱ به سمت بازرس علی‌البدل برای مدت یک‌سال مالی انتخاب گردیدند. روزنامه‌کنترل‌الانتشار فرهیختگان جهت نشر آگهی‌های شرکت انتخاب گردید. ترازنامه و حساب سود و زیان شرکت برای دوره مالی منتهی به ۱۴۰۴/۰۶/۳۱ مورد تصویب قرار گرفت. اداره کل ثبت اسناد و املاک استان البرز اداره ثبت شرکت‌ها و موسسات غیرتجاری کرج (۲۳۳۱۸۰۶)

آگهی تغییرات شرکت سهامی خاص پویان رادان آریا وطن به شناسه ملی ۱۴۰۱۴۳۲۴۳۷۸ و به‌شماره ثبت ۴۹۰۸۳ به استناد صورت‌جلسه هیئت‌مدیره مورخ ۱۴۰۵/۰۳/۲۵ تصصیمات ذیل اتخاذشد؛ خانم فریا رجانی اسفندآباد به‌شماره ملی ۵۰۳۹۸۸۳۹۶ به سمت مدیرعامل و رئیس هیئت‌مدیره و آقای علی آقاجرانی به شماره ملی ۵۰۳۹۸۲۳۴۶ و آقای امیرحسین امیدواری به شماره ملی ۵۰۶۹۹۲۱۰۸۳ به سمت عضو اصلی هیئت‌مدیره برای مدت دو سال انتخاب گردیدند. کلیه اسناد و اوراق بهادار و تعهدآور شرکت از قبیل چک، سفته، بروات، قراردادها و عقوداسلامی و همچنین کلیه نامه‌های عادی واداری با امضای رئیس هیئت‌مدیره و یا مدیرعامل همراه با مهر شرکت معتبر می‌باشد. اداره کل ثبت اسناد و املاک استان البرز اداره ثبت شرکت‌ها و موسسات غیرتجاری کرج (۲۳۳۱۸۰۷)

اصل دانشنامه پایان دوره کارشناسی پیوسته در رشته دبیری زبان انگلیسی اینجانب مهدیه بهجتی فرزند اصغر با شماره شناسنامه ۷۶۲ صادره از واحد کرمان مفقود گردیده و فاقد اعتبار می‌باشد.

صدای نخبگان، نگاه جوانان

www.fdn.ir

روزنامه فرهیختگان

farhikhteganonline

FARHIKHTEGAN